

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

Pars Qvinta. De Bonis Traditis Tempore Corbeiensis Abbatis Avonis Anno
878 Vel Seqventi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

TRADITIONVM CORBEIENSIVM
PARS QVINTA,

QVAE CONTINET TRADITORES ET RES TRADITAS
TEMPORE REGIMINIS
ABBATIS CORBEIENSIS
AVONIS
REGNANTE
HLVDOVVICO II,
AD ANNOS 878 ET 879.

RA4

TRADITIONUM CORRIGENDI
PARS QUINTA
CENSUS CONSTITUTIONIS
TERRITORIIS INDOCTRI
ANNAE CIRCA 1715
AUGUSTI
ETIENNE
DE CONDILLAC

§. 280.

radidit usq; pro filio suo goddescalco unam familiam in
horobus (y)

§. 281.

(y) Horobus villa, in pago Hesse Saxonico posita, inuenitur in Registro nostro. In villa telligimus ergo indicari Horobusen, vicum adiacentem vrbi, que dicitur Eres-Horobusburg, quæque hodie appellatur Stadtberge, sita in principatu Paderbornensi. Vox Hore significat lutum, caenum, terram humidam et huc illuc pedibus versabilem. Ex nomine Hore appellationem traxit mensis Hornung, vulgo Februarius, quasi lurulentus, quia solum tunc solet esse molle et caenosum. Leibnitii coniectura, nomen id deducens ex cornibus cervorum tunc decidere solitis, probabilitatis est vacua. In villa Horobus rex Hludouicus anno 900 concessit abbatæ Corbeiensi mercatum et monetam, nec non potestatem accipiendi teloneum, ut sequentes approbant litteræ, quas ex autographo huc innectere volupe est. En eas.

CIn nomine scæ et individuae trinitatis. Hludouicus diuina fauente gratia rex. Si petitiones nr̄orum fidelium quæ pro utilitatibus ecclesiærū dī nobis fuggererint ad effectum perducimus ad eternæ retributionis augmentum id nobis profuturum liquido credimus. Unde nouerit omnium fidelium nr̄orum presentium et futurorum industria qualiter per interuentum uenerabilis ac dilecti comitis nr̄i cuonradi monasterium quoddam noua corbeia nominatum cui p̄fet fidelis noster boue abbas in nr̄am tuitionem ac mundiburde suscepimus et omnes concessiones seu donationes antecessorum nr̄orum eidem coenobio collatas nr̄a auctoritate firmamus atq; corroboramus uidelicet ut et immunitatē habeant ab omnibus publicis exactiōib; et iudicariis potestabili hominē eiusdem eccliae liti et coloni et rectores ipsius monasterii in expeditionem cum suis hominibus ire non cogantur. sicut a nr̄is progenitoribus olim eis concessum fuisse constat. Sed et hoc pro nr̄e mercedis augmēto ad eorum utilitates addere decreuimus ut infra ipsam abbatiā in villa horobusen nuncupata, publicū eis liceat habere mercatū et monetam et ibi potestatem habeant accipiendi teloneum quod ipsorum aduocatus nr̄o exigat banno ab his qui illuc causa emendi ueniunt intra marcam memoratę ville et montis eresburg nuncupatę. Preterea quod ab exordio constructionis eiusdem monasterii a nr̄is antecessoribus concessum in eorum preceptis cognoscitur. nos quoq; iterum confirmamus ut licenciam habeant fratres illius loci eligendi inter se abbatem dum ita res postulat quamdiu ad hoc idoneam inter se personā potuerint inuenire. Et ut hoc nr̄ae auctoritatis preceptum pleniorē in dī nomine obtineat firmatatem manu propria subter sumauimus et anuli nr̄i impressione signari iussimus.

Q993

Signum

RA4

Ab anno
878 usque
879. re-
gnante
Hludo-
uuico et

Signum domni hludouuici serenissimi regis

Ernustus cancellarius ad uicem theotmari
archicappellani recognoui et *sss*

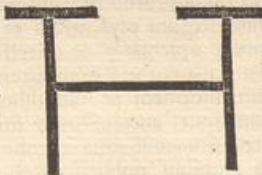
Sigillum vide in
Tab. V, n. 1.

Data III. iduum octobrium die anno incarnationis dñi DCCCC.
indict. III. anno domni hludouuici I. actum triburias in dñ nomine
felicit. amen.

Sigillum, diplomati annexum, nunquam adhuc editum est. De eo est obser-
vandum, placuisse *Hludouuico* infanti, vt ante eum iam Carolo crasso atque Arn-
olfo, figuram sigilli orbicularem, licet prioribus cæsaribus ac regibus ouiformis
magis fuerit in deliciis. Vsus est etiam *Hludouuicus* scuto rotundo, cui vel sce-
ptrum vel hastile vexilli insistit cum inscriptione: **HLVDOVICVS REX**.
Ipsum priuilegium datum est *Bouoni* abbat, procurante *comite Cuonrado*. Quem
itaque dominum magnæ auctoritatis apud regem fuisse oportet. Putamus, eum
esse *Conradum*, patrem *Conradi* regis, qui *Hludouuico* infanti in regia dignitate
successit. *Venerabilis* ille nuncupatur comes sine vlo dubio eam ob causam,
quod consanguineus erat *Hludouuici* regis, eo scilicet modo, quem supra §. 216
ostendimus, nempe propter *Gherburgam*, *Erdagi* vxorem, regis *Hludouuici* filiam.
Post hæc scilicet anno 962 Otto M. incolis villa nostræ *Horobusen* indul-
xit eo iure viuendi rationem, quo Throtmannici, id est, incolæ urbis imperialis
Dortmund, sunt vli; quale vero ius habuerint Throtmannici, ostendemus
in *Historia nostra Corbeiensi* ex diplomate quadam præstantissimo, cuius autographo
hus in nostris manibus est. En autem ipsas Ottonianas litteras ex autographo.

CIn nomine sanctæ et indiuiduae Trinitatis. Otto diuina fauente
clementia rex. Notum esse uolumus omnibus fidelibus nostris quod
rogatu carae prolif nostræ ottonis indulsumus incolis uillæ quæ dicitur
horobusen et; adiacens est urbi quæ dicitur *eresburg* eo iure viuere et
ipſa legitima habere per omnia quæ throtmannici habent nec tam
ulli aliae potestati subiacere cum suis uiris ac legitimis nisi cui haçtenuſ
paruit rectoribus scilicet monasterii quod noua *corbeia* vocatur ad
honorem ac seruitium beatorum martyrum stephani atq. uiti. et ut hoc
firmum sit et nulli post hec præuaricari liceat anuli nostri sigillo iussi-
mus signari atq; firmari manu nostra subtus signantes.

Signum

domni ottonis serenissimi regis

Liodulfus cancellarius ad vicem brunonis
archicappellani recognoui et *sss*

Sigillum vide in
Tab. I, num. 2.

data V. id. iun. anno incarnat. dñi DCCCCLXII. indict. V. regni
autem serenissimi ottonis regis anno XXVII. actum in fuolaz in dei
nomine feliciter amen.

Thrustmarum, abbatem Corbeiensem, anno 1043 construxisse basilicam in
villa *Horobusen*, iam supra §. 104. not. (u) didicimus ex eius litteris; atque Er-
kenbertum, Corbeiensem abbatem, anno 1126 in eadem villa *Horobusen* mo-
lendinum dedisse in beneficium Heinrico comiti eiusque filio Widekindo, itidem
supra §. 220 ostendimus e charta ipsius Erkenberti. Anno 1153 in eadem villa
Horobusen Conradus miles, de Nathesungen dictus, duo molendina, quæ eius
beneficium seu feudum erant, ecclesiæ resignauit Corbeiensi, testantibus litteris
celebratissimi Wibaldi abbatis ecclesiæ Corbeiensi, quas infra dabimus §. 427:

Conradus, abbas Corbeiensis, porro ecclesiæ S. Magni in nostra villa *Horbu-*
sen anno 1176 tradidit ad supplementum præbendæ fratum in Eresberch, vt
testantur sequentes, ex originum litteris additæ, tabule.

In

CIn Nomine sc̄e et indiuiduę Trinitatis. *Conradus.* dī grā Corbeien-
fīs eēlie abbas omnib. p̄sentib. et fūt̄ in perpetuū. Si utilitatib.
seruoꝝ, dī paterna pietate p̄spicim⁹. & idigentias eoꝝ oportuna liber-
tate subleuamus. n̄ solū deuotionē ipsoꝝ & beniuolentiā & assiduā ora-
tionē nobis p̄parant sed et ppiciationē dī & sc̄oꝝ ipsius facilius nos
guber-
nante
Corbe-
iam
Auone.

patrocinia ipetraturos speramus. Inde est qd nos saluti aīc nostre con-
fūtere uolentes. & beato Petro principi aploꝝ in monte Erefberch
deuotionē n̄fā in aliquo demonstrare cupientes. quatinus p̄ eū ianuā
celi igredi meream̄. consilio fr̄m n̄rōz Corbeienſiū. nec n̄ & peticione
ministerialiū & alioꝝ fideliū n̄rōz eēliam sc̄i Magni quē sita est in
villa horbusen. tradidimus ad supplementū p̄bende fr̄m dō & beato
Petro in monte p̄nominate seruentiū cum omni integritate & p̄tinen-
tiis suis. ita ut p̄positus qui i monte fuerit eandem eēliam sub pote-
state sua habeat. postquā ab eo qui nunc eam habet clericō n̄rō

Conrado. seu uiuente adhuc. siue defuncto. libera extiterit. No-
tū ergo uolum⁹ esse ōib. eēlie dī fidelib⁹. tam fūt̄ quā p̄sentib⁹. qd
hanc traditionē p̄fate eēlie folēp̄nit⁹ fecimus i capitulo Corbeienſi.
corā cunctis fr̄b. n̄fīs. sup reliquias beati PetRI. de monte Eref-
berch. quas p̄positus Bruningus p̄sentib⁹ tunc habuit. & donationē de
manu n̄rā suscepit. Nos quoq. sub stola n̄fā in eodē capitulo aucto-
ritate pat̄l. & filii. & sp̄l sc̄i & beati PeTRI p̄ncipis aploꝝ. sub ana-
themate int̄rdiximus ōmib. successorib. n̄fīs. ne aliquis eoꝝ eandē

eēliam a p̄fato monte auferre. ul aliquo m alienare p̄sumat. sed semp
i potestate p̄positi qui ibide fuerit ordinanda i perpetuū consistat.
Ut aut̄ hec traditio n̄rā ōmib. futuris temporib; apud posteros & suc-
cessores n̄rōs rata & inconuuls p̄maneat p̄sentē paginā in testimoniū
facte a nobis donationē conscribi p̄cepimus quā subt̄ annotatis
testib. sigillo n̄rō & eēlie corroborari iussimus. Testes & p̄sentib⁹
assuerunt. Heinricus prior. & Randuwig⁹ custos. Thidic⁹. Wil-
hi assuerunt. Heinricus prior. & Randuwig⁹ custos. Thidic⁹. Wil-

Pposit⁹ cañ.
celin⁹. Reinh⁹. Godescalc⁹. Adelb⁹. Abrahā. Siko. Lamb⁹.
ppos. mars. P.P. cantor
Meinhard⁹. Othelric⁹. Reinmar⁹. Thidic⁹. Frideric⁹. Rotholfus.
pposit⁹ p̄posit⁹ hospital. infirma⁹
Vnarg⁹. Heinric⁹. Wernh⁹. Hartmann⁹. Rotb⁹. Albert.
cellerari⁹

Bertholdus. Reinh⁹. Wizcelin⁹. Marquard⁹. Henhol⁹. Antoni⁹.
Hereman⁹. Godescalc⁹. Widikind⁹. Conradus. Boluuin⁹. Hein-
ric⁹. Heinric⁹. Meinuuard⁹. Walther⁹. Arnold⁹. Herebordus.

Pueri
Thietmar⁹. Iohs. Vdo. Lutheuwig⁹. Lindold⁹. Heinric⁹. Gunc-
laci
ther⁹. Iohs. Conrad⁹. Heinric⁹. Albt⁹. Hartleuus. Conradus.
fratres senior junior dapifer
Reinhard⁹. Heinric⁹. Willehelm⁹. Thidic⁹. Thidic⁹. Luidolfus.
Frideric⁹. Heremfrid⁹. Arnold⁹. Hartmann⁹. Bucko. folcuuin⁹.
Erembr⁹. Wernher⁹. Jōhs. & alii multi.

Act. Corb. ann. d. incarñ. M. C. LXX VI. indictiōe VIII. aīn.
plationis dom. Conradi. abbatis XVI. die annunt. dīc.
Sigillum abbatis vide
in Tab. V. num. 2.

Sigillum capituli vide
in Tab. IV. num. 3.

Has litteras si consideramus, significare non possumus, qua fronte Nicol.
Schatenius Tom. II. Annal. Paderbornens. p. 150. scribere potuerit: *Integerrī-
morum episcoporum semper fuit, religiosos ordines, languente clero, in subſidium
vocare, atque omni ope et ſubſidio fouere: et nescio quid vanitatis et extincti diuini*
ſpi-

RA4

Ab anno
878, que
879 re-
gnante
Hudo-
uico et
guber-
nante
Corbe-
iam
Auone.

spiritus obseruauerim in iis, quorquot sacerorum ordinum homines atersati, politici magis principis, quam sinceri episcopi munus sectari visi sunt. Ad hanc cleri et pauperum laborem subleuandum Otto (episcopus Paderbornensis) quoque ecclesiam S. Magni ex consensu archidiaconi Horbusani (anno 1283) dedit preposito in Monte Martis, et religiosis ordinis S. Benedicti viris montem incolentibus; eo quod, languentibus scholis et clericorum studiis, intelligerent operam religiosorum sibi opportunam offerri. Nam venerabilis episcopus, Otto, infudit cineri aquas, atque inanem operam sumvit, ratus, adesse atque in archiuo Paderbornenzi exflare eiudem episcopi litteras, quibus ecclesia S. Magni in Horobusen iuncta fuerit monasterio S. Petri in Eresburch. Quius profecto facile suspicari adgredietur, eiusmodi litteris nihil aliud fuisse questum, nisi vt posteritari glaucoma obiceretur. Suspicamus autem, has litteras doctissimo Schatenui non fuisse ad manus. Probabile enim est, si vere haec extitissent tabulae, Schatenum easdem productum fuisse, utpote apprime facientes ad speciem iurisdictionis sacrae episcoporum Paderbornenium in monasterium Eresbergensi se propugnandam. In illa enim pertexenda iuris specie idem Schatenui ingeniosus et sagax fuit artifex, omnia summo corradens studio, qua Corbeiensibus aduersarentur. Immo interdum is ipsa diplomata ab Overamo secum communicata, bullasque summorum pontificum adulterauit, si quando scilicet ea episcopo suo videbantur contraria. Id ipsum in *bifloria Corbeieni* solide ex diplomatis, ari incisis, ostendemus. Posito autem eo, non concessio, Ottonem episcopum vere esse admisum, vt ecclesiam S. Magni traderet monasterio Eresbergensi, falcem misit tamen ille in alienam messem. E diplomaticis enim adductis patet, 1) villam Horobusen fuisse ditionis abbatis Corbeiensis, et 2) eadem nullius alius cuiuscunq; potestati subiacere, nisi rectorum monasterii Corbeiensis. Eapropter Corbeientes bona, in Horobusen sita, in feudum alii dederunt, alienarunt, et pro arbitrio vendiderunt. Fidei facienda causa tabulas sequentes adducimus:

Benedicti

Uniuersis hanc l*īam* usurpis et audituris. Nos frater Theodoricus dictus abbas et conuentus monasterii in Breydelar ordinis Cisterciensis paderb. diocef. notum facim⁹ recognoscentes quod de omnium n*īōrum* unanimi beneplacito et consensu curiam n*īam* sitam in horbusen cum omnib⁹ suis integratibus quā a ludolfo milite Bodone et Ludolfo famulis filiis suis et eorum veris et legitimis heredibus iusto emptionis titulo perhenniter possidendam comparauim⁹ quam a monasterio Corbeieni ordinis s*īei* Bīnd*ī* iure tantum modo tenuerāt pheodali. Cuius ppetatem et dominium cum omnibus suis prīnentis debitis iurib⁹ solempnitatib⁹ premisis a dīo monasterio Corbeieni, pro determinata pecunia ppetuo comparauim⁹. In corporalem ipsius possessionem legitime p ipsos inmissi sicut in instrumentis super hoc effectis plenius continetur. Considerantes igitur eorundē reuerendorum uirorum dīnī abbatis et totius capituli seu conuent⁹ monasterii Corbeyen, circa nos beniuolentiam et affectum ex mera libertate gīram eisdem facientes concefsumus et per pīntes concedimus quod quandocunq; a nobis petuerint de sua pīpīa pecunia ad pīpīrios tamen usus pro octaginta duab⁹ marcis argenti examinati et probati eandem curiam ipsis vendem⁹ quia tantam pecuniam exposuim⁹ circa ipsius emptionem. Postquam uero memoratas octaginta duas marcas argenti absq; defectu nobis tradiderint et pagauerint litteras ipsoz, sup dicta curia confessas ipsi absq; contradictione reddem⁹ l*īam* tamen pīntibus p ipsis nobis restitutis super quo ipsis literam hanc sigilli n*īam* dedimus nec non sigilli honesti militis dīnī Stephan⁹ de Horbusen munimine roboram. Ego uero Stephan⁹ de Horbusen miles iam dīcūs ad preces religiorum urorū dīnī abbatis et conuentus monasterii in Breydelar in testimonium et robur eorum que superius sunt conscripta sigillum meum

pīntibus duxi apponendū. Datum anno dīnī M. CCC. XXXVI. in crastino bīti vincencii martiris.

Comitem liberum, vulgari nomine Frigraue appellatum, constitueri in villa Horobusen, potestatem dedisse abbatis nostre imperatorem Carolum IV. iam supra ex eius litteris didicimus §. 147. Plura addere iam nolumus, alio tempore ea dicturi. Vide P. VII. §. 289, (n).

+ +) o (+ +

TRA-